

PING-PONGOVÝ TURNAJ. Bylo tam dost lidí a vypadali, že si to užívají. Mia Sarnovská

Recept na slepičí polévku

DĚTSKÝ DEN: EXTREME RACE (1.6.2019) Mega hustá akce. Trasa byla zábavná, ale běžet to dvakrát bylo dost náročné. Řádění v pěně bylo nejvíce boží. Diviš Růžička

VOLEJBALOVÝ TURNAJ. Malé sokolské hřiště 25.-26.5.2019

HRY BEZ HRANIC. Bylo vtipné koukat na dospělé jak blbnow, teda vlastně soutěži. Fandil jsem samozřejmě Zákolanům, ale bohužel vyhrála Koleč. Aspoň, že naši byli druhý, jinak by to byla hrůza. Eliáš Nosál

ZÁKOLANY EXTREME RACE: Ali, která překážka byla pro tebe nejtěžší? Asi bahno a pro tebe, Ádo? Bál jsem se slackline a lanových průlezů, ale nakonec to bylo v pohodě. A co se ti líbilo na dětském dni nejvíce? Určitě pěna a zmrzkaaaaa. Alice a Adam Škardovi

Úvodní slovo

Milí sousedé,
tohle 50. číslo Budečských rozhledů je něčím speciální. Nechali jsme zákolanské děti, aby ho vytvořily samy. A tak naše dorůstající budoucnost namožila svá brka do kalamarů a výsledek můžete posoudit sami. Tímto jím všem děkuji za příspěvky. Zvláštní poděkování patří Kateřině Kořínkové z Klubiku, která to celé navrhla a pomohla dotáhnout do konce.

Do začátku prázdnin zbývá už jen pář dnu a mnohý rodič řeší - co s dětmi? Není to tak dálno, co siť proběhla zpráva o tlustém americkém chlapečkovi, asi 300-kilovém, který nevychází z bytu, hraje počítacové hry a objednává si k tomu pizzu a hamburgery. Tatinek ho v tom plně podporuje, prý ho natolik miluje, že mu nedokázá nic odopřít. Tak tedy ne, přátelé! My milující rodiče zakopeme mobily, tablety a plejstějšíny půl metru pod zem, zaválíme těžkým balvanem a vyženeme děti na čerstvý vzduch mezi jejich vrstevníky. To už je lepší si vzít příklad z Jeníčka a Mařenky: Tatinek začatkem července vezme děti do lesa, zavěší sekýru a potichu se vydá. Děti si osvojí nové zkoušnosti, naučí se poznávat jedlé bobule, přespávat na mechu, postavit se zlu. Však se do prvního září vrátí - ošlehaní a zocelení.

Asi budete volit i méně radikální metody, ale jde o to, aby naše děti nevzpomínaly na dětství v Zákolanech: „Jó, to mi bylo 9, když jsem na iPhone 10 paril Mortal Kombat 11.“

Hodně hub přeje
Ondřej Klouček

ROZHовор S ADAMEM JANOUŠKEM

Mě moc baví moje práce

BYLA TO JASNÁ VOLBA, S KÝM UDĚLAT ROZHÓR. JSME PÁTÁCI A CHTĚLI JSME SE TAKTO S ADAMEM ROZLOUČIT. SICE TO BYL NÁŠ TŘÍDÍN AŽ V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE, ALE TENTO ROK STÁL OPRAVDU ZA TO. MOC SI PŘEJEME, ABYSME V DALŠÍCH ŠKOLÁCH, KAM SE ROZUTEČEME, POTKALI TAKÉ TAKOVÉHO FAJN ČLOVÉKA.

Jak jsi se vlastně dostal do zákolanské školy?

Myslím, že je tomu asi 7 let, co zde učím. Já učím i v Roztokách děti na flétnu a učí jsem hrát jednu holku, která byla žačkou této školy. Její maminka mi říkala, jestli bych nechtěl učit na flétnu i v takové fajn škole v Zákolanech, a tak jsem se jel do této školy podívat a moc se mi to tady líbilo. Dýchla na mě králová jiná atmosféra, než jakou jsem znal z jiných škol, kde jsem se pohyboval, a přišlo mi to prostě skvělé. Říkal jsem si, že v takové škole s přátelskou atmosférou musí být moc příjemné pracovat.

Jak se ti učilo s námi páťáky?

No, to asi sami víte - rozhodně se člověk nenudí! To je bezesporu fakt a je to pro mě nesmírně obohacující. Zároveň je to nesmírně náročné - „vesmírně“ náročné. Jste třída velmi dynamická a živá a já jsem rád, že tomu tak je. Sazíme se dávat prostor vašim osobnostem, nicméně někdy vaše osobnosti až příliš zasahují do průběhu výuky. Občas bych ocenil více klidu. Ale tak to prostě je, já jsem věděl, že to nebude žádná pohodáka a moc mé bavi vás učit.

Jak se ti zíjí v Zákolanech?

Žije se mi tady pěkně, zvykám si. Jsem člověk z Prahy, kde to celkově žijí větší, obchody tam jsou otevřené takřka

jem to prožíval, byl jsem z prezentace vašich filmů poměrně dost nervozní. Další takový zážitek byl, nebo alespoň já jsem z toho měl velikou radost, když jsme zpívali na vánocní besídce písničku „Na Štěpána dobrý králi“. Ale byl jsem s vámi rád na každém výletě, nevím, jestli si pamatuje ten úplně první, hned zkrátka školního roku. Byl jsem na festivalu vědy, pamatuji se na to? To bylo také moc pěkné. Tak mě bavily naše školy v přírodě, ty jsem si moc užil! Do konce školního roku nás čekají, i když zbyvá jenom necelý měsíc, další akce a s nimi doufám spojené i velmi pěkné zážitky.

A jak dleloho už hraješ na dechové nástroje?

Já myslím, že jsem začal hrát na hoboj v 5. třídě. Tak kolik je vám let v 5. třídě? Jedenáct? Tim pádem hraji na hoboj 22 let.

Připravujete nové CD se skupinou Šoulet?

Ano, připravujeme. Písniček máme docela dost, musíme je dát do kupy, některé nejsou ještě úplně hotové. Rádi bychom na podzim připravili nové CD.

Máte hodně koncertů?

Ovšemže. Zrovna tento víkend hrajeme a v sobotu máme hned dva koncerty za sebou. V červnu toho máme také hodně. V červenci a srpnu to máme s koncerty volnější. V září už jsou také domluvené nějaké koncerty. Mě to baví, samozřejmě bych hrál ještě alespoň to nejlepší.

Asi budete volit i méně radikální metody, ale jde o to, aby naše děti nevzpomínaly na dětství v Zákolanech: „Jó, to mi bylo 9, když jsem na iPhone 10 paril Mortal Kombat 11.“

Jako ne s námi třemi, ale s naší třídou.

No, je mi to jasné, silný zážitek.. No, tak ten nejsilnější máme asi právě za sebou, myslím tím naší prezentaci celoročního projektu v Píance. To bylo hodně, hodně náročné. Všechni jsme do toho vložili spoustu energie a úsilí, takže to byl velmi silný společný zážitek. Hodně

Pokračování na str. 2

dokončení ze str. 1

Myslím, že se budeme někdy v budoucnu vídat?

Já bych moc rád, ale asi to bude víc záležet na vás. Doufám, že se s vámi budu potkávat třeba na akcích, které se pořádají v Zákolanech. Take bychom si mohli domluvit trávní sraz, kde bychom se sešli v hojném počtu – to bych byl samozřejmě rád. Já už něco plánuji... Mohli bychom přespat na Budči, udělat si ohň... Takové pekné rozlučení! A doveď si představit, že pak bychom se takhle potkávali vždy jednou ročně. Že si dám přespávání na Budči.

A bude se ti po nás stýskat?

Samozřejmě že jo, moc se mi bude stýkat, nejenom mně, ale mnoha lidem v této škole. Vy jste divočáci, ale jste moc milí. Jste neuveritelně vtipní a nápadití, to tedy jo. Byla by to radost s vámi pracovat i dál, škoda, že nemůžete jít všechni do 6. třídy tady a určitě nebudu sám, komu se bude povídávat, to jsem si na 100% jistý. Někteří z vás tady máte sourozence, vy tedy zrovna děvčata ne, co jste tady, ale Amálka zde má ještě sestru a bratra, takže skrče ne se určitě potkávat budeme. Doufám, že se

budeme potkávat často, aby ten stesk nebyl tak veliký.

Tak na závěr poslední otázku, tak jako ne moch vodnou: „Co rád děláš?“

To není nevhodná otázka, co rád dělám.

Ne vhodná, ale mezi tyto otázky, co tady teď byly, se zas tak nehodí.

Já si moc rád čtu, a asi jste si všimli, když vám čtu, že rád ménim hlasy. Rád samozřejmě hraji na hoboj, rád vařím, ale zatím se mi to tolik nedáří – rád bych vařil častěji. Bavi mě společenské hry, rád vás učím... Mě moc bavi moje práce.

To je dobré.

A také rád blbnu – dělám blbosti.

Hlavně v Piánce, vid?

To jste blbli vy, ne já :-))). A samozřejmě miluji svoje děti a moc rád s nimi trávím čas.

Děkuji za rozhovor!

A to je celé?

Ano.

Rozhovor připravily Amalie Schwetzová, Mia Sarnovská a Nikola Pavlková

Poslední plenární zasedání materškého klubu Budánek s Luckou Vodrážkovou.

Jaká byla škola v přírodě? Ubytování skvělé, bydleli jsme přímo pod Křivoklatem. Na můj vkus se tam moc učilo, ale kuchyně byla skvělá. - Hrozně luxusní pokoje. - Programu bylo až moc, bolely nás nohy. - Úplně skvělý, (Účastníci)

Na Dekáci jsem si vydělal 96 Kč a kupil si od spolužáků pět plynáku, z kterých mám radost.

Proč milujeme vesnici Zákolany

NÁZORY HOLEK ZE TŘETÍ TRÍDY JMÉNEM: MÁJA SCHWETZOVÁ, STEFANIE SVIČKOVÁ, VALÉRIE SÝKOROVÁ A HOSTĚ.

Ve vesnici je Coop a hospoda. Ve škole ZŠ a MŠ pod Budčí jsou hodni učitelé. Vybrala jsem si školu ZŠ a MŠ, protože je dobrá. Nejradši chodím do Coopu.

to je názor Mája

Já v Zákolanech nebydlím, ale chodím tam do školy. Nejradší mám Coop a Cafe Pošta. Ve škole pod Budčí jsou bezva třídy. Škola má i školku a je to přátelská škola. Škoda, že nemá škola další stupeň.

to je názor Valérie

Ve vesnici je Budeč, park a Sokolák. Bydlím v téhle vesnici. Chodím do školy ZŠ a MŠ pod Budčí, protože jsem se tam přestěhovala a taky je hezká. Chodím často do Cafe pošta na zmrzlínku.

to je názor Stefanie

My ve vesnici nebydlíme. Libí se nám tam park a Budeč. Nejraději chodíme na Budeč.

to je názor hostů Marie a Jiřího Zagaty

NA KONCI ŠKOLNÍHO ROKU NÁS ČEKÁ...

(vyluštění v tajence)

Naše školka

Na to, jaká je naša místní mateřská školka, jsme se zeptali dětí, které ji navštěvují.

Vždy přece jejich pohled, hodnocení a názory jsou tím nejdůležitějším! A věřte, že každá z nich je sice jistě malé růstem, ale duchem a duší jsou to již velké osobnosti...

Děti, jak byste popsaly naši školku?“

„V naší školce je spousta hraček, kostky, lego, autobus, plýšáci, míče, auta, tramvaj, skákací míče, houpačky, kuchařky, montessori pomůcky a také nový gauč. Jsou tu i kamarádi a holky kamarádky a je tady zábava.“

Můj den ve školce

„Když přijdu do školky, tak se převléknu a přeziju si boty. Jdu si chvíli hrát, pak uklidím hračky a jdeme do kroužku, v kterém si říkáme věci, co budeme dělat. Potom uděláme kalendář a počasí. Pak si zacvičíme a jede mi na svačinu. Po svačině vyrábíme nebo malujeme a pak jdeme ven. Ven nejraději chodíme na Sokolák, naši zahrádku a na procházky. Vracíme se na oběd. Po obědě se vyspinkáme a nasváčíme a předškoláci jsi jdou dělat své úkoly. Někdo jde domů a někdo si jde hrát na zahrádku. Tam čekáme na maminky, tatinky, babičky nebo dědečky, až pro nás přijdou a při čekání si hrajeme. Tak to je můj den ve školce.“

Eliška: „Je to tady hezký a všichni jsme kamarádi.“

Mariánka: „Je tu zábava!“

Adinka: „Mám ráda naši školku!“

Mari: „Mám to tady ráda!“

Anežka: „Mám moc ráda naši školku!“

Atrey: „Mám to tady hodně rád a libí se mi hračky!“

Oskárek: „Já to tady nesnáším a nechci tady být!“

Pop: „Libí se mi ve školce a chci tu být!“

Hugo: „Libí se mi ve školce obruce!“

Áda: „Libí se mi, jak Layla hraje na kytraru!“

Elizabeth: „Mám tu ráda všechno možné!“

Dorotka: „Libí se mi tady, jak tady umím dobrě spinat!“

Amálka: „Mám ráda, když jsme venku a skáčeme na trampolině!“

Bibi: „Libí se mi tady obrázky!“

Tak ahoj zítra zase ve školce!“

Autorská čtení v knihovně a ve školce

Jan Nejedlý, Jaromír Plachý

Petr Stančík

komiks: Jana Bartošková

Zákolanské klepe se rychle šíří, a tak už možná víte, že naše třídní učitelka Hanička Hlinková bude mít brzy miminko, a proto naši školu opustila dříve, než na konci školního roku a zastoupil ji Petr Kalenský. Mě a celou naši třídu Hanička učí již od prvního ročníku, a tak to pro nás bude náročné loučení, ale rádi přivítáme nového učitele. Myslím si, že na Haničku, ani na naši třídu, jen tak zapomeneme, však ještě ted' vzpomínáme na to, jak jsme v první třídě navicívali pořádku Dvanáct měsíčků a jak jsme se v druhé třídě učili venku na fotbalovém hřišti. A doufám, že nám Petr při venkovním vyučování dovolí vozit kočárek.

ilustrace: Eliška Brejchová

